

Carlijn van Hartingsveldt

Ik kom mijn hele leven al in de kerk en mijn ouders en familie hebben Jezus in mijn leven gebracht. Toch waren er veel twijfels die in mij leefde als tiener. Ik was kritisch en ik stelde veel vragen over het geloof in verhouding tot de aardse wereld. Door dit soort vragen wankelde mijn geloof wel eens. Toch was ik altijd nieuwsgierig naar God en ergens voelde ik Zijn nabijheid altijd in mijn hart. Nu ik volwassen aan het worden ben merk ik echt dat ik God nodig heb. Afgelopen jaren is er veel veranderd in mijn leven, maar ik voelde Gods liefde en nabijheid dichterbij dan ooit. Hij is de vaste rots waarop ik kan bouwen, het licht in mijn leven.

Jezus is mijn rustpunt én mijn bron van kracht. Hij is er altijd en laat mij nooit alleen. Er zullen altijd vragen en moeilijkheden blijven, maar ik ga ze aan met Jezus naast me. Ik zie mijn belijdenis als een startpunt om nog veel meer te ontwikkelen in mijn geloof en nog dichterbij bij Jezus te komen. Zo wil ik Zijn liefde uitdelen aan de mensen om mij heen. Ik beseft hoe erg ik God nodig heb en daarom wil ik nu belijdenis doen.

Michiel van Pagee

Dit was mijn eerste Pasen waarin ik echt geloof, het paasverhaal was altijd een religieus verhaal uit het verleden met weinig persoonlijke betekenis, maar nu is het ook concreet voor mij geworden. Ik laat mij dopen en daarmee wil ik laten zien dat ik Jezus aanneem als mijn Redder.

Hieraan ging een lange weg vooraf. Ik ben evangelisch opgevoed, maar ben van het geloof "afgestapt" toen ik ging studeren. Lange tijd noemde ik mezelf agnost, want ik dacht wel dat er iets als een hogere macht was. Ik wist alleen niet wát en hoe. Ik denk dat elk mens een ingebouwde behoefte heeft om te zoeken naar meer, naar een God, dus ik ben dat ook blijven doen.

Tijdens mijn zoektocht in de verschillende religies en in de spiritualiteit/New Age, kwam ik uiteindelijk concreet in aanraking met occulte praktijken. En daar ontdekte ik dat de occulte wereld bestaat en dat de geestelijke wereld werkelijkheid is, maar dat ik een God van Liefde en Vrede daar niet kon

vinden! Op het moment dat ik dit besepte, heb ik mij bekeerd, want als de (occulte) geestelijke wereld werkelijkheid is, dan is God dat ook.

Door het water in te gaan wil ik, wat voorheen een abstract verhaal uit het verleden was, concreet maken en met Jezus sterven en opstaan in Nieuw Leven!”

Miranda Ris

“Alles heeft een bestemden tijd, en alle voornemen onder den hemel heeft zijn tijd.” De doop is een tijd om geboren te worden, een tijd om te genezen, een tijd om te lachen en een tijd om te springen. Het is een tijd om zware stenen weg te werpen. Een tijd om te omhelzen, een tijd om het oude verloren te laten gaan, een tijd om te zwijgen én te spreken. Het is een tijd om lief te hebben.

Mijn leven voor Jezus was een ongeduldig en onverschillig leven. Mijn liefde ging nietveel verder dan mijn familie en vrienden en overal had ik een mening en vooroordeel over. Door me te verdiepen in de Bijbel en een Alpha-cursus te volgen, ben ik dichterbij God gekomen. Als er voor God werd gezongen, kreeg ik een brok in mijn keel die alleen wegging als ik mee

aanbad. Toen we in stilte gingen bidden om een teken, golfde er plotseling een soort rust door me heen zoals ik die nog nooit heb gevoeld; de Heilige Geest. En toen ik God vroeg wat me tegenhield om te geloven in het Alpha-weekend, las ik tien minuten later in mijn leesplan van de Bijbelapp dat je soms gewoon moet doen. De sprong die ik toen nam, heeft me geleid naar dit moment voor jullie, waar ik mijn liefde voor God mag delen.

Sinds ik tot geloof ben gekomen, merk ik dat er zoveel is veranderd. Hoewel ik helaas nog steeds vooroordelen heb, helpt Jezus mij om die gedachten te corrigeren en meer open en met meer liefde te kijken naar de mensen om mij heen.

De wereld is helderder en ik ben kalmer. Ik kan huilen van woede en verdriet om onrecht dat wij mensen elkaar aandoen en om wat wij doen met Gods wereld. Ik kan huilen van geluk als ik mag zingen van Gods goedheid. Ik kan zo blij worden en lachen van de pracht van ieder mens. Ik kan zo gepassioneerd worden van Zijn Woord. Arnold Huijgen zei recent in een podcast: ‘Het tegenovergestelde van liefde is onverschilligheid.’ God is voor mij emotie, liefde en stabiliteit. Jezus is voor mij een voorbeeld en ultieme genade. De Heilige Geest is voor mij rust en kracht.

Lieve, lieve God. Bevrijd ons van onze onverschilligheid. Laat ons elke dag dankbaar zijn voor Uw vergeving en dat we bij U mogen komen. Wilt U me helpen om elke dag een beter mens te worden voor de mensen om me heen en ieder die ik mag ontmoeten? Wilt U me helpen om te vergeven en lief te hebben, en waardig te zijn van de naam “christen”? Wilt U bij me zijn en blijven? Want ik wil bij U zijn en blijven.

Nadia Verweij

Waarom laat ik me dopen?

Het is niet meer dan logisch wanneer je lid bent van de kerk en de gemeenschap.

maar waarom voor God?

Na die vraag in gebed naar God te hebben gebracht, Hoe leg ik uit dat U er steeds voor mij was? Dat U er altijd bent en er altijd zal zijn.

God's antwoord: Job 3 vers 3-5

Laat de dag dat ik geboren ben vergaan, en ook de nacht die zei. Een jongen is verwekt.

Laat die dag een dag van duisternis worden, Laat God in de hemel er geen acht op slaan.

Laat die dag niet baden in het licht.

Laat het diepste donker hem omhullen, een dichte

wolk hem bedekken en een zonsverduistering hem teisteren.

Dat waren vroeger wel eens mijn gedachten. Waarom?

Ik kom uit een gebroken gezin waar er wel eens fysieke en emotionele pijn voorkwam, daardoor veel teleurstellingen.

Juist op dat soort zware momenten was God daar. Daar letterlijk in mijn dromen. Die droom ging als volgt: Ik liep op het strand met God aan mijn rechterhand. Hij zei: Nadia, ik weet dat het leven zwaar is, maar kijk eens achter je, 7 paar voetstappen, IK draag je op je zwaarste momenten.

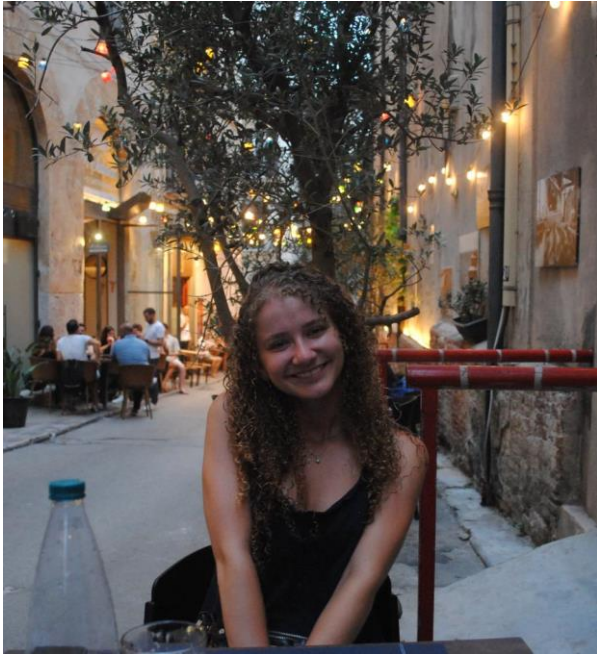
Hoewel Job in vers 26 geen rust vond, vond ik dat wel in de armen van God.

Gesterkt in mijn geloof, in het besef dat mijn broeders en zusters ook dezelfde lijden doorstaan, is God de bron van alle genade die geroepen heeft om in Christus deel te krijgen aan zijn luister.

Hij zal mij sterk en krachtig maken, zodat ik staande zal blijven en niet zal wankelen.

Hem komt de macht toe tot in de eeuwigheid

Amen.

Laura Verkuijl

Mijn naam is Laura en ik ben 20 jaar. Vandaag zeg ik Ja. Ik kies ervoor om Jezus te volgen.

Ik heb God leren kennen in mijn leven. Hij is altijd met mij. Ik vind rust en liefde bij Hem. Hij heeft mij lief zoals ik ben.

Ik geloof, ik heb hoop en ik vertrouw. Ik kan en wil niet meer zonder U leven. Ik kies voor U.

Joëlle Tomassen

Op een avond toen ik een jaar of 12 was zei ik aan tafel tegen mijn ouders: "Wat nou als de bijbel 1 groot sprookjesboek is?" Mijn ouders leken hier een beetje van te schrikken. Blijkbaar zei ik iets heel raars.

Op een avond werd er op catechisatie gevraagd of wij eigenlijk wel in God geloofde. Ik denk dat ik een jaar of 13 was. 1 voor 1 zei iedereen braaf ja. Toen kwam ik aan de beurt. Ik zei: "Ik weet het niet". Wat er toen precies werd gezegd weet ik niet meer, maar voor mijn beleving kreeg ik een hele donderpreek over me heen. Daar zit je dan.

Een aantal jaar later werd ik door mijn broer uitgenodigd voor Youth Alpha. Dit leek me niks. Ik vond catechisatie en Time-out wel genoeg. Later kwam er een buurmeisje naar me toe. Ook zij nodigde me uit voor Alpha. Ik wees het aanbod weer af. Op zondag na de kerkdienst stonden er mensen van Youth United bij de uitgang die ik niet kende. Weer werd ik uitgenodigd. Ik besloot uiteindelijk toch maar bij de introductie avond te kijken, denkend dat het bij die ene avond zou blijven. Eigenlijk heb ik geen idee hoe ik toch ben blijven hangen.

Bij Youth Alpha voelde ik de ruimte om eerlijk te kunnen zijn over mijn twijfels. Er werd geen taboe van gemaakt, maar er kon een normaal gesprek plaatsvinden. Hier kwam ik er ook achter dat ik niet de enige was die niet zeker wist of god wel bestond. Daarnaast leerde ik

meer over wie God nou eigenlijk is en dat je ook een persoonlijke relatie met hem kan hebben.

Het maakte me ook verward. Ik vroeg me af of het allemaal wel goed was, want ik ben christelijk opgegroeid. Hoe kan het dan dat ik deze kant van het geloof niet ken? Was het allemaal wel van God? Ik besloot de boel maar te parkeren.

Na corona kwam er een vriendin naar mij toe. Ze wilde graag een keer naar alpha, maar liever niet alleen. Dus daar ging ik weer, maar deze keer voelde het anders. Ik stond meer open voor God en trok niet gelijk alles in twijfel. Hoe meer ik hem toe liet, hoe meer ik hem ging merken in mijn leven. Ondertussen heb ik veel gezien, geleerd en meegemaakt met God. Zo ben ik afgelopen zomer naar Zambia geweest met World Servants en ga ik me deze zomer inzetten in Sierra Leone. Ik durf nu te zeggen dat de bijbel inderdaad geen sprookjesboek is. Daarom wil ik belijdenis doen en mij inzetten voor zijn koninkrijk.

Bram Both

Ik wil jullie graag vertellen waarom ik besloten heb om belijdenis te gaan doen. In mijn jeugd ben ik opgevoed met het christelijke geloof. Dit heeft ervoor gezorgd dat ik het af en toe als vanzelfsprekend ervaarde. Ik dacht er dan niet veel bij na en ging ervan uit dat het wel zo was. Hierdoor merkte ik dat ik meeliiep en niet echt mijn eigen geloof had. Ik ervaarde dat er geen diepgang in mijn geloof was. In mijn beleving schoof ik de keuze om daadwerkelijk verder te gaan met God voor me uit.

Toch ben ik de laatste tijd meer gaan nadenken over het geloof en wat ik hier mee wilde. Dit deed ik door met mensen te praten over het geloof en er zelf over na te denken. Hierdoor kwam ik tot de beslissing om verder te leven met

God. Ook het meedoen aan de belijdenis catechisatie heeft in deze keuze geholpen. De verhalen en ervaringen die mensen hier hebben gedeeld hebben bijgedragen aan de keuze om verder te leven met God.

Ik zie deze keuze niet als eindpunt, maar meer als een soort van startpunt waarin ik besluit om samen met God te leven en ondanks de twijfels die er soms zijn door te gaan en deze twijfels en andere uitdagingen samen met God en Jezus aan te gaan

Guus Westerduin

Dit jaar wil ik graag belijdenis doen, en daarmee mijn kinderdoop aanvaarden!

Sinds kleins af aan kom ik in de kerk. Ik heb het altijd als een fijne plek ervaren. Tegelijkertijd heb ik niet het idee dat het geloof bij mij van binnen leefde. De afgelopen jaren is dit sterk veranderd. Als ik terugkijk op mijn leven, zie ik dat God bij mij was als ik lastige momenten meemaakte of lastige keuzes moest maken. Ik voel dat hij mij leidt, en dat Hij een plan met mijn leven heeft. Ook in deze fase van mijn leven sta ik voor genoeg uitdagingen en moet ik belangrijke keuzes maken. Ik ben er van overtuigd dat ik het niet en nooit alleen hoef te doen. Ik heb geleerd om bij Hem te komen, met mijn zorgen en mijn vragen. Ik heb Jezus leren kennen en wil Hem volgen!

Thomas van Middendorp

Ik ga belijdenis doen omdat ik merk dat God aanwezig is in mijn leven. Ik kom tot rust op momenten waarvan ik eerder moeilijk tot rust kon komen en ik zocht rust op manieren waarvan ik altijd dacht dat het niet zou gaan werken maar nu ik het een aantal keer geprobeerd heb weet ik eigenlijk niet beter dan dat ik rust kan vinden bij God. Dit doe ik door te bidden en muziek te luisteren want voor mij werkt dat rustgevend. Ik zie ook dat God aanwezig is in de levens van anderen en niet alleen bij mij. Hij geeft mensen kracht in momenten van zwakte en rust in momenten van onrust. Als ik dat dan zie dan weet ik het zeker, God is aanwezig en niet alleen God maar ook de heilige geest! En dat is zo mooi om te zien en dat bevestigt voor mij ook nog meer dat ik hem wil volgen.

dat bevestigt voor mij ook nog meer dat ik hem wil volgen.

Benjamin van den Bor

Goedemorgen allemaal, ik ben Benjamin en ben al mijn hele leven christelijk opgevoed. Ik ga elke zondag naar de kerk maar toch ervaar ik het nu anders dan een paar jaar geleden. Eerder voelde het namelijk meer als een verplichting dan een eigen keuze. Ik ging wel elke zondag maar luisterde half en was ook weer blij als het voorbij was. Naarmate ik ouder werd luisterde ik beter naar wat er nou eigenlijk gezegd werd en ervaarde ik een kerkdienst heel anders. Ik ging van iemand die haast met tegenzin naar de kerk ging naar iemand die echt een keuze heeft gemaakt om zelf naar de kerk gegaan. Iemand die het mooi vindt als de hele kerk samen een lied zingt en graag luistert naar de preek. Daarnaast kreeg ik een betere band met God door veel meer te bidden

en zowel de kleine als de grote dingen als een zegen van hem te zien. Ik weet dat ik een gezegend kind van God ben en ik vind dat een mooie gedachte. Ik wil Jezus volgen en een steeds betere band met hem krijgen. Ik doe vandaag belijdenis omdat ik steeds dichterbij God wil komen. Ik hoop steeds meer volgens zijn wil te leven en ook te handelen zoals hij. Vandaag maak ik de keuze om hem te volgen en weet ik dat ik niks anders wil dan dat.